

cobla-orquestra de Santa Coloma de Farners, essent invitat a l'hora del ball, a tocar el contrabaix. Prou que se n'excusà, al·legant que ell no era contrabai-xista i que se'n aniria en cas d'insistir. A la fi, li varen permetre provar la teno-ra. Quina no fou la sorpresa dels oïents i l'astorament del mateix tenora de la cobla, en palesar la tasca del jovincell empordanès en aquells temps en els quals tan abundaven les sardanes obligades de tenora, i que s'exigia més que una acurada dicció, una justa execució. Desde aquells jorns s'ha anat afer-mant el seu prestigi i ha conquerit per tots els llocs i llogarets de Catalunya una ben mereescuda popularitat.

A casa seva, ha fundat una Acadèmia per l'ensenyament de tenora, tiple i clarinet, sota la seva encertada direcció, essent molt favorablement comen-tat aquest gest, per ésser la primera escola dels esmentats instruments de cobla, ço que, sens dubte, influirà en la presentació d'admirables conjunts.

Heu's aci, doncs, com en unes poques ratlles, hom ha provat de treslla-dar a aquest Almanac algunes de les coses de les quals hem sortit a parlar amb l'Albert Martí, amb un to de franca amistat, com aquell qui recorda i esmenta hores passades i només amb el bon desig de que en puguin copsar quelcom els entusiastes sardanistes que farien hores de camí a canvi d'oïr "Juny", "El cavaller enamorat" o el "Sol ixent", sonades amb la mestria i amb la dicció de l'actual tenora de la cobla "Barcelona".

Albert Martí, 1835-36.